

København

Ansvarhavende Redaktør: J. A. Jensen.

Redaktions- og Ekspeditionskontor: Badstuestræde 7, Telefon 884.

Redaktionskontoret er aabent fra Kl. 7-9.

Nr. 163.

2 Øre Nr.

Mandag den 17. Juni.

2 Øre Nr.

1895.

København (1889-1928)

Mandag den 17. Juni 1895

Hvorledes „Hvidbjørnen“ gik under.

Søforhørerne.

I Lørdags afholdt Sø- og Handelsretten Forhør i Anledning af den grønlandske Damper „Hvidbjørnen“s Forlis. „Hvidbjørnen“s Kaptejn, *Hammer*, og Kaptejnen paa „*Thetis*“, *Frederiksen*, der bragte det forulykkede Mandskab hertil, var mødte. Desuden begge Skibets Styrmand og en Del af Mandskabet.

Før man gik til den egentlige Søforklaring, blev et Stykke af „*Thetis*“ Dagbog oplæst, i Følge hvilken Letmatros *Eskild Munch* den 15de Maj om Morgenens var falden ned fra Rigningen og havde slaaet sig ihjæl paa Stedet mod Skibsdækket. Denne Matros var af „Hvidbjørnen“s hjemvendende Mandskab. Ingen havde set, hvorledes Ulykken var gaaet til, men Styrmanden og Kaptejnen, der var kommen til Stede umiddelbart efter, konstaterede, at Døden var indtraadt næsten øjeblikkelig.

Derpaa oplæste Rettens Formand en Beretning fra Kaptejn *Hammer* om Katastrofen.

Hvorledes „Hvidbjørnen“ gik under.

Søforhørerne.

I Lørdags afholdt Sø- og Handelsretten Forhør i Anledning af den grønlandske Damper „Hvidbjørnen“s Forlis. „Hvidbjørnen“s Kaptejn, *Hammer*, og Kaptejnen paa „*Thetis*“, *Frederiksen*, der bragte det forulykkede Mandskab hertil, var mødte. Desuden begge Skibets Styrmand og en Del af Mandskabet.

Før man gik til den egentlige Søforklaring, blev et Stykke af „*Thetis*“ Dagbog oplæst, i Følge hvilken Letmatros *Eskild Munch* den 15de Maj om Morgenens var falden ned fra Rigningen og havde slaaet sig ihjæl paa Stedet mod Skibsdækket. Denne Matros var af „Hvidbjørnen“s hjemvendende Mandskab. Ingen havde set, hvorledes Ulykken var gaaet til, men Styrmanden og Kaptejnen, der var kommen til Stede umiddelbart efter, konstaterede, at Døden var indtraadt næsten øjeblikkelig.

Derpaa oplæste Rettens Formand en Beretning fra Kaptejn *Hammer* om Katastrofen.

Hele Rejsen til Grønland havde været yderst vanskelig, og da han paa Grund af Is ikke kunde gaa ind i Havnen til Julianehaab,

havde han sat Kursen lidt nordligere og kastet Anker ved en lille Ø, til Strømmen havde ført en Del af Isen bort.

Den 12te April om Morgenen opstod en mærkelig Dønning, som Kaptejnen i Begyndelsen antog skyldtes Ismasserne, der satte sig i Bevægelse. Den blev imidlertid stadig stærkere og sprængte tilsidst Agterfortøjningerne og Ankerkættingen, saaledes, at „Hvidbjørnen“ med Kraft sattes ind mod Land. Flere af Mandskabet benyttede sig heraf til at vove det farlige Spring ind paa Klipperne, hvilket ogsaa lykkedes, hvorefter et Kabeltov bragtes i Land.

Da der saaledes var opnaaet Forbindelse med Landjorden, blev den øvrige Del af Mandskabet tilligemed den kvindelige Passager, Frk. Fogdal, under de største Besværligheder bjærget.

Det var ogsaa i sidste Øjeblik. Dønningen rejste sig efterhaanden til en frygtelig Højde. Isstykker paa 50 Fods Tykkelse og 200 Fods Længde slyngedes i Vejret til en Højde af 60 Fod og knustes. At „Hvidbjørnen“ under disse Omstændigheder holdt saa længe som den gjorde, maa betragtes som et Vidunder. Allerede før den sidste gik fra Borde, var Agterstevnen knust og Skrueaksen knækket. Men først Kl. 12 efter at Sejl, Master og Rær var skyllet bort og Forstevnen fyldt med Vand, sank „Hvidbjørnen“ paa 6-8 Favne.

Hele Rejsen til Grønland havde været yderst vanskelig, og da han paa Grund af Is ikke kunde gaa ind i Havnen til Julianehaab, havde han sat Kursen lidt nordligere og kastet Anker ved en lille Ø, til Strømmen havde ført en Del af Isen bort.

Den 12te April om Morgenen opstod en mærkelig Dønning, som Kaptejnen i Begyndelsen antog skyldtes Ismasserne, der satte sig i Bevægelse. Den blev imidlertid stadig stærkere og sprængte tilsidst Agterfortøjningerne og Ankerkættingen, saaledes, at „Hvidbjørnen“ med Kraft sattes ind mod Land. Flere af Mandskabet benyttede sig heraf til at vove det farlige Spring ind paa Klipperne, hvilket ogsaa lykkedes, hvorefter et Kabeltov bragtes i Land.

Da der saaledes var opnaaet Forbindelse med Landjorden, blev den øvrige Del af Mandskabet tilligemed den kvindelige Passager, Frk. Fogdal, under de største Besværligheder bjærget.

Det var ogsaa i sidste Øjeblik. Dønningen rejste sig efterhaanden til en frygtelig Højde. Isstykker paa 50 Fods Tykkelse og 200 Fods Længde slyngedes i Vejret til en Højde af 60 Fod og knustes. At „Hvidbjørnen“ under disse Omstændigheder holdt saa længe som den gjorde, maa betragtes som et Vidunder. Allerede før den sidste gik fra Borde, var Agterstevnen knust og Skrueaksen knækket. Men først Kl. 12 efter at Sejl, Master og Rær var skyllet bort og Forstevnen fyldt med Vand sank „Hvidbjørnen“ paa 6-8 Favne.

Hvorledes denne Dønning er opstaaet, var i Begyndelsen alle ubegribeligt. Kaptejn Hammer mener imidlertid nu, at den skyldes en lokal Jordrystelse. Denne Formodning bekræftes derved, at flere af Mandskabet efter at være kommet i Land har mærket Jorden ryste under sig, ligesom Kaptejnen har sporet Tegn paa adskillige vulkanske Forstyrrelser.

Mandskabet blev Dagen efter bjærget ind til en lille grøndlandsk Koloni, men først tre Uger efter kunde Rejsen tiltrædes til Ivigtut. Her ankom de til den 5te Maj, og den 11te tiltraadte de med „Thetis“ Rejsen til København.

Hvorledes denne Dønning er opstaaet var i Begyndelsen alle ubegribeligt. Kaptejn Hammer mener imidlertid nu, at den skyldes en lokal Jordrystelse. Denne Formodning bekræftes derved, at flere af Mandskabet efter være kommet i Land har mærket Jorden ryste under sig, ligesom Kaptejnen har sporet Tegn paa adskillige vulkanske Forstyrrelser.

Mandskabet blev Dagen efter bjærget ind til en lille grøndlandsk Koloni, men først tre Uger efter kunde Rejsen tiltrædes til Ivigtut. Her ankom de til den 5te Maj, og den 11te tiltraadte de med „Thetis“ Rejsen til København.

